

[Boligministeren.]

ikke være urimeligt, hvis man ikke samtidig kunne give boligsikring til enkeltværelser i hele den private boligmasse? Jeg vil ikke være fremmed over for også at arbejde for det, men jeg tror, vi skal have en bedre kontrol med prisen på disse enkeltværelser med ind i billedet, inden vi bevæger os ud på dette område. Jeg er altså ikke uenig med hr. Henning Philipsen, men jeg beder om, at spørgsmålet får en grundigere behandling i boligudvalget, inden vi bestemmer os for, hvordan vi skal komme af sted med at klare denne opgave.

Hr. Henning Philipsen ønskede, at denne lov kunne komme til at træde i kraft tidligere, eventuelt fra 1. januar 1972, således at den fik tilbagevirkende kraft for, forstår jeg, nyindgåede lejemaal i denne periode. Jeg er ikke uvillig til at overveje det, men tvivler på, om kommunerne vil være i stand til at administrere en ordning med tilbagevirkende kraft. Men også det kan vi se på i udvalget.

Endelig er hr. Henning Philipsen i tvivl om sammensætningen af det store udvalg. Jeg fik ikke at vide, hvor tvivlen var, men det kan jeg vel få mere at vide om. Før jeg hører, hvilke andre ønsker hr. Henning Philipsen har, er det lidt svært at svare på.

Jeg er ikke enig med dem, der er af den opfattelse, at enhver boligsikringsforhøjelse blot kapitaliseres og kommer andre end lejerne til gode. Man har vist for nærværende ikke rigtig noget at have den påstand i. Man er vel også enig i, at man ikke turde være denne sociale ordning foruden. Det har SF i hver fald vist ved at stemme for ordningen, dengang den blev vedtaget.

Jeg vil nøjes med disse bemærkninger og endnu en gang takke for en velvillig behandling. Jeg håber også, vi kan få en hurtig og grundig udvalgsbehandling. Vi skal i hvert fald fra boligministeriets side gøre vort til, at den kan blive grundig og hurtig.

Bendix: Jeg vil godt knytte et par enkelte bemærkninger til noget af det, der er blevet sagt. Og det første er det, hr. Guldberg sagde om, at det måske var meget godt med den administrative forenkling, som formentlig nås ved, at man går over til den faktisk

konstaterede skattepligtige indkomst og beregner boligsikringen efter den med en procentregulering.

I den forbindelse sagde hr. Guldberg, at det vist på nuværende tidspunkt ikke var sådan, at folk var særlig flinke til virkelig at komme og gøre opmærksom på, at deres indtægtsforhold havde ændret sig sådan i opadgående retning, at der var grund til at korrigere boligsikringen. Det er vist en rigtig situationsbeskrivelse, og det giver mig anledning til at sige, at nok er vi enige i, at man skal prøve på at lave en administrativ forenkling ved den ændring, som boligministeren har foreslået, men på den anden side skal det dog stadig væk understreges, at man har en forpligtelse til at komme med oplysninger om ændrede indtægtsforhold, og den form for social svindel, som nogle har praktiseret, må vi naturligvis stadig se alvorligt på. Det, at der ændres ved reglerne her, skal ikke være ensbetydende med, at der skal ses mildere på disse misbrug, end man har været tilbøjelig til tidligere.

Dernæst vil jeg sige til hr. Henning Philipsen, for at vi kan få orden i dette med, hvad der er frem, og hvad der er tilbage, at situationen jo var den, at man gik fra $\frac{2}{3}$ refusion til en fifty-fifty refusion. Det var de to skridt frem. Nu foreslår regeringen, at man går fra fifty-fifty til 60 pct.s statsrefusion og 40 pct. af udgifterne til kommunerne. Det er det ene skridt tilbage.

Jeg vil i øvrigt også godt sige til ministeren om dette refusionsproblem, at det for så vidt er principielt uheldigt, ikke kun i denne, men også i en række andre sammenhænge, når et flertal har lavet noget, at et efterfølgende flertal straks benytter lejligheden til at lave det om. Det giver på dette som på andre områder en siksakkurs, som er meget lidt ønskelig. Man kunne måske ønske sig, at vi her i landet kunne få nogenlunde den samme praksis, som man har i England, hvor et nyt flertal i hvert fald i ganske betydelig udstrækning respekterer, hvad det foregående flertal har gennemført. Princippet kan naturligvis ikke gælde 100 pct., men i en lidt større udstrækning end nu ville det nok være ønskeligt.

Hvad angår hr. Henning Philipsens bemærkning om ikrafttrædelsestidspunktet, må jeg vist i korthed sige, at vi nærmest er